

Dosarul nr.1ra-821/2022
1-21063898-01-1ra-27052022

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

05 octombrie 2022

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componența:

Președinte – Timofti Vladimir,
Judecători – Țurcan Anatolie și Cobzac Elena,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului Cazacu Andrei, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2022, în cauza penală în privința lui

Cazacu Andrei xxxx

Termenul de examinare a cauzei:

Prima instanță: 29.04.2021 – 17.11.2021;

Instanța de apel: 09.12.2021 – 23.03.2022;

Instanța de recurs: 27.05.2022 – 05.10.2022.

a c o n s t a t a t:

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 17 noiembrie 2021, Cazacu Andrei a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, la 2 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor pe un termen de 4 ani.

În temeiul art.85 alin.(1) Cod penal, prin cumul parțial de sentințe, la pedeapsa stabilită lui Cazacu Andrei, s-a adăugat parțial pedeapsa neexecutată, stabilită prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 08 mai 2019 și i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 3 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita activități legate de gestionarea substanțelor narcotice, psihotrope sau analoagelor pe un termen de 5 ani.

A fost dispusă încasarea de la inculpatul Cazacu Andrei în contul statului suma de 1 680 lei, cu titlu de cheltuieli judiciare.

2. Pentru pronunțarea sentinței, prima instanță a constatat că Cazacu Andrei, la data de 23.09.2020, aproximativ la ora 15.40, aflându-se pe teritoriul parcului din preajma Poligonului de tir ”Dinamo” amplasat pe adresa str. Nicolae Dimo 30, mun.

Chișinău, manifestând un comportament neadecvat și suspect, a fost stopat de către angajații BPRO al DP mun. Chișinău, care l-au condus pe acesta la IP Ciocana DP mun. Chișinău, unde de la Cazacu Andrei, potrivit procesului-verbal de constatare și de ridicare din 23.09.2020 a fost ridicat un pachet improvizat din folie din staniol cu masă vegetală, uscată, mărunțită de culoare galbenă, cu miros specific, care, potrivit Raportului de constatare tehnico-științific nr.34/12/1-R-3746 din 21.10.2020 reprezintă produs etnobotanic, care conține cannabinoidul sintetic 5-Iluoro ADBICA, având masa de 0,667 grame și în contextul scrisorii nr.Rg02-003218 din 15.08.2019 a Comitetului Permanent de Control asupra Drogurilor din cadrul Agenției Medicamentului și Dispozitivelor Medicale substanța 5F-ADBICA constituie analog al substanțelor 5F-FB-22 și 5F-APINACA, care conform Hotărârii Guvernului RM nr.1088 din 05.10.2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului” reprezintă substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale, iar conform listei substanțelor stupefiante, psihotrope și a plantelor, care conțin astfel de substanțe, depistate în trafic ilicit, precum și cantitățile acestora aprobată prin Hotărârea Guvernului RM nr.79 din 23.01.2006, cantitatea de 0,667 grame de 5F-FB-22 și 5F-APINACA se atribuie la cantități deosebit mari.

Acțiunile lui Cazacu Andrei au fost încadrate în baza art.217 alin.(2) lit. b) Cod penal, circulația ilegală a drogurilor și analogilor acestora, fără scop de înstrăinare și anume, procurarea, păstrarea, drogurilor sau analogilor acestora, săvârșite în proporții deosebit de mari, fără scop de înstrăinare.

3. Nefiind de acord cu soluția primei instanțe, avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului, a declarat apel prin care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care Cazacu Andrei să fie achitat de sub învinuirea înaintată, deoarece fapta nu întrunește elementele infracțiunii.

În motivarea apelului a invocat că, instanța de fond nu a apreciat fiecare probă din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor și în așa mod, a ajuns la concluzia greșită că Cazacu Andrei a săvârșit infracțiunea prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal. Totodată, în acțiunile inculpatului Cazacu Andrei nu se întrunesc elementele componente de infracțiune prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

A remarcat apărarea că, examinarea cauzei a avut loc în lipsa inculpatului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2022, a fost respins ca nefondat, apelul declarat, cu menținerea sentinței atacate fără modificări.

4.1. În motivarea soluției pronunțate instanța de apel a indicat, că inculpatul Cazacu Andrei în cadrul ședinței de judecată în prima instanță nu s-a prezentat pentru a da declarații pe marginea învinuirii aduse, deși procedura de citare legală a acestuia a fost respectată, astfel că pentru a asigura prezența inculpatului în ședințele de judecată, a fost dispusă aducerea silită, însă fără rezultat, astfel că, prin încheierea Judecătorei Chișinău, sediul Buiucani din 04.06.2021, a fost dispusă anunțarea în

căutare a inculpatului, iar potrivit înștiințării nr. 34/20/2-10239 din 15.06.2021 (nr. intrare 5149791/2 din 18.06.2021), IP Ciocana a informat instanța că, în baza materialului de anunțare în căutare în privința lui Cazacu Andrei, a fost pornit dosarul de căutare nr. 2021480151. În cazul reținerii acestuia se va informa instanța de judecată (f.d.129).

Mai mult, prima instanță a menționat că posibilitatea examinării cauzei în lipsa acuzatului (inculpatului) este admisă de CtEDO în condițiile în care acestea îi sunt aduse la cunoștință materialele cauzei.

În acest sens, instanța de fond a menționat că, inculpatul Cazacu Andrei la etapa urmăririi penale vina nu a recunoscut-o, iar în ședința de judecată a refuzat de a se prezenta pentru a fi audiat, eschivând-se, motiv pentru care s-a recurs la aducerea silită a acestuia și ulterior, anunțarea în căutare.

La caz, instanța de fond a reținut că persoana pusă sub învinuire și în privința căreia cauza a fost trimisă în judecată a renunțat în mod expres la exercitarea dreptului său de a apărea în fața instanței și de a se apăra personal, precum și se sustrage de la urmărirea penală și de la judecată.

Totodată, prima instanță a menționat că, nu poate fi pus la îndoială nici faptul că inculpatul Cazacu Andrei a cunoscut despre existența dosarului penal, or, potrivit recipisei ultimului i-a fost înmânat copia rechizitoriului (f.d.108), ca ulterior, în ședința de judecată nu s-a mai prezentat și s-a eschivat de la obligația de a compărea în fața instanței și nici nu a informat instanța despre motivele neprezentării sale, iar procedurile de aducere silită nu au putut fi executate, pe motivul imposibilității stabilirii locului aflării inculpatului.

De asemenea, prima instanță a reținut că deși a fost dispusă examinarea cauzei în lipsa inculpatului Cazacu Andrei prin prisma dispozițiilor art.321 alin.(2) pct. 1) Cod de procedură penală, garanțiile procesului echitabil revendicate de art.6 CEDO au fost întru totul respectate, acesta fiind reprezentat în instanță de avocatul Asandei Dorin, acestuia fiindu-i acordat pe tot parcursul examinării cauzei posibilitatea prezentării probelor în susținerea nevinovăției clientului său.

Astfel, instanța de apel a menționat că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul Cazacu Andrei a săvârșit infracțiunea incriminată, circumstanțe care au fost constatate din totalitatea probelor administrate la cauza penală și care au fost corect apreciate, cu respectarea prevederilor art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar toate probele în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor.

Instanța de apel a conchis că deși inculpatul neagă comiterea faptei imputate, soluția primei instanțe privind vinovăția acestuia în circulația ilegală a drogurilor și analogilor acestora, fără scop de înstrăinare se bazează pe elementele de fapt dobândite din declarațiile martorilor Panțâr Gheorghe și Cojocar Nicolae, precum și din probele scrise ale cauzei penale, verificate și în ședința instanței de apel suplimentar, care sunt: procesul-verbal de constatare și procesul-verbal de ridicare din data de 23.09.2020 a masei vegetale de culoare galbenă, mărunțită cu miros specific (f.d.23-24); raportul de constatare tehnico-științifică nr.34/12/1-R-3746 din

21.10.2020 (f.d.34).

Instanța de apel a considerat că, probele respective administrate în cauză, cercetate în ședința primei instanțe, verificate suplimentar în ședința instanței de apel și apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, dovedesc pe deplin vinovăția inculpatului Cazacu Andrei de comiterea infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, susținând în acest sens concluzia primei instanțe.

În opinia instanței de apel, prima instanță corect a respins argumentele apărării cu privire la achitarea inculpatului, deoarece probele cercetate în ședința de judecată dovedesc cu certitudine vinovăția acestuia în săvârșirea infracțiunii incriminate.

În continuare, instanța de apel a reiterat că, jurisprudența națională statuează că păstrarea de droguri, etnobotanice sau analogii acestora, înseamnă orice acțiune premeditată legată de aflarea ilicită a acestor substanțe în posesia celui vinovat, la caz, păstrarea asupra sa pentru depozitare temporară, iar durata de timp în care inculpatul a păstrat ilicit această substanță, nu influențează încadrarea juridică a acțiunii acestuia, infracțiunea având un caracter continuu, păstrarea substanțelor respective fiind o continuare firească a procurării sau a preparării acestora.

Instanța de apel a mai precizat, că la caz, a fost constatat prin Raportul de constatare tehnic-științific nr.34/12/1-R-3746 din 21.10.2020, că masa vegetală ridicată de la inculpat, constituie produs etnobotanic care conține cannabinoidul sintetic 5-fluoro ADBICA și are cantitatea de 0,667 gr, ceea ce în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, substanța 5F-PB-22 se află pe poziția nr.167, iar 5F- APINACA pe poziția 190, conform modificărilor și completărilor operate prin Hotărârea Guvernului nr. 1004 din 24.08.2016, or, această proporție depășește 0,25 g, respectiv constituie cantități deosebit mari. Natura masei vegetale, potrivit informației Agenției Medicamentului și Dispozitivelor medicale nr. Rg02-003218 din 15.08.2019 (f.d.73), substanța 5FADBICA constituie analog al substanțelor 5F-FB-22 și 5F-APINACA, care conform Hotărârii Guvernului Republicii Moldova nr.1088 din 05.10.2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului” reprezintă substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale.

De asemenea, instanța de apel a respins ca fiind declarative argumentele apărării cu privire la faptul că în acțiunile inculpatului lipsesc elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, or, obiectul juridic special al infracțiunii de păstrare a etnobotanicelor în proporții deosebit de mari îl constituie relațiile sociale cu privire la circulația ilegală de droguri, psihotrope sau analoagelor, apărute împotriva procurării, păstrării, transportării ilegale a acestor substanțe, săvârșite în proporții deosebit de mari și fără scop de înstrăinare.

Sub aspectul laturii obiective, fapta comisă constă în procurarea și păstrarea ilegală a substanței stupefiante etnobotanicelor și analogilor acestora.

Instanța de apel a reiterat că prin păstrare, se înțelege deținerea drogurilor, în mod ascuns sau deschis - în sfera de stăpânire a făptuitorului, indiferent dacă posedarea se face pentru sine sau pentru o altă persoană, precum și indiferent dacă făptuitorul este posesor primar, ori a procurat de la altcineva substanțele specificate,

astfel, instanța de apel a reconfirmat poziția instanței de fond precum că în acțiunile inculpatului se regăsesc aceste semne infracționale, or, însăși inculpatul a declarat atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de apel că a procurat substanțele narcotice de la o persoană de gen masculin pe nume Florin.

Totodată, instanța de apel a constatat și atitudinea intenției directe a inculpatului față de fapta săvârșită, ceea ce determină latura subiectivă a infracțiunii incriminate.

La acest capitol instanța de apel a ajuns la concluzia că nu există dubii în ce privește existența tuturor elementelor constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, în acțiunile inculpatului Cazacu Andrei.

Cu referire la pedeapsa stabilită, instanța de apel a constatat, că prima instanță acordând eficiență prevederilor art.art.7, 61, 75 Cod penal, i-a stabilit inculpatului pedeapsă în limitele sancțiunii art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, care este corespunzătoare celor săvârșite, racordată la toate circumstanțele stabilite, la personalitatea inculpatului, care a comis o infracțiune din categoria celor grave, anterior a fost condamnat pentru infracțiuni similare, iar careva corijări din partea acestuia nu au survenit, deși anterior în privința acestuia a fost aplicată pedeapsa cu stabilirea unui termen de probă, a comis altă infracțiune similară, astfel, reeducarea inculpatului este posibilă doar cu aplicarea pedepsei sub formă de închisoare, pentru a fi posibilă atingerea scopurilor pedepsei.

5. Avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului, în temeiul art.427 alin.(1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală, contestă hotărârile instanțelor de fond cu recurs ordinar, solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care Cazacu Andrei să fie achitat, invocând argumente similare cu cele indicate în apel (pct.3 din decizie), invocând suplimentar că instanțele de fond eronat au reținut în acțiunile lui Cazacu Andrei elementele constitutive ale infracțiunii prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal, întrucât, instanțele de fond s-au limitat numai la enumerare probelor, fără a intra în esența lor.

Mai indică apărarea că instanțele de fond au ignorat argumentele apărării privind nevinovăția inculpatului și nici nu s-au expus în privința acestora.

Astfel, consideră apărarea că, instanțele de fond nu au dat o apreciere juridică corectă probelor, calificând incorect acțiunile lui Cazacu Andrei, deoarece, în speța dată, nu sunt întrunite elementele laturii subiective nici obiective, a componentei de infracțiune prevăzute de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Sușține apărarea că, orice probă acumulată în cadrul urmăririi penale urmează să fie cercetată în fața instanței de judecată, în virtutea principiului unui proces echitabil și anume contradictorialitatea procesului. În cazul de față mărturiile lui Cazacu Andrei, sunt importante pentru cercetarea tuturor aspectelor cauzei, întrucât, o hotărâre de condamnare nu se poate întemeia doar pe presupuneri.

6. Procurorul a depus referință la recursul declarat de partea apărării, pledând pentru inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat.

Indică în susținerea referinței că, instanța de apel în mod concludent a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept, lipsesc erori de drept în raport

cu motivele invocate de recurent, iar decizia conține motive legale pe care se întemeiază soluția.

7. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

Potrivit art.427 alin.(1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel doar în cazurile stipulate în textul normei vizate.

Conform dispoziției art.432 alin.(2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Analizând conținutul recursului, Colegiul penal reține, că de către recurent a fost invocat în calitate de temeiuri pentru casarea deciziei instanței de apel, prevederile art.427 alin.(1) pct. 6) și 8) Cod de procedură penală, care stabilesc, că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazurile, când: 6) instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și 8) nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Însă, reieșind din esența criticilor invocate de către recurent, instanța de recurs reține că acestea se referă în mare parte doar la chestiunea de apreciere a probelor, întrucât partea apărării face o proprie evaluare a materialului probator, prezentând versiunea potrivit căreia probele administrate de către instanțele de fond nu confirmă vinovăția inculpatului Cazacu Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Astfel, analizând decizia instanței de apel prin prisma erorilor de drept prevăzute de art.427 alin.(1) pct. 6) Cod de procedură penală, Colegiul penal constată, că astfel de erori nu și-au găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, dat fiind faptul, că instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art.414 alin.(1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărârea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelul declarat, iar hotărârea adoptată cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată, dispozitivul fiind expus clar, iar careva erori grave de fapt care ar fi afectat soluția instanței, nu s-au stabilit.

Potrivit prevederilor art.414 alin.(1) Cod de procedură penală, instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Totodată, conform prevederilor art.417 alin.(8) Cod de procedură penală, decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției respective.

Colegiul penal respinge ca fiind declarative afirmațiile recurentului prin care se susține că, instanța de apel nu a luat în considerare argumentele expuse în cererea de apel, deoarece, verificând minuțios decizia recurată în raport cu argumentele expuse în apel, instanța de recurs ajunge la concluzia că partea apărării a primit răspunsuri complete la toate argumentele esențiale ce se referă la erorile și argumentele avansate în cererea de apel, iar manifestarea dezacordului recurentului cu soluția pronunțată în speță de instanța de apel, nu constituie temei de admitere a recursului în sensul formulat, întrucât acest dezacord este declarativ și lipsit de temeinicie în fapt și în drept.

De asemenea, Colegiul penal atestă că, respectând prevederile art.101 alin.(3) Cod de procedură penală, unde este stipulat că nici o probă din dosar nu are o valoare prestabilită pentru instanță, instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate unora în defavoarea altora așa cum a declarat recurentul, dar coroborându-le, le-a analizat în ansamblu lor, apreciind corect că ele sunt suficiente pentru stabilirea vinovăției inculpatului Cazacu Andrei în săvârșirea infracțiunii prevăzută de art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Cu referire la argumentele recurentului prin care se invocă faptul că, în speță, instanțele nu au oferit o apreciere obiectivă probelor administrate, Colegiul penal menționează că acestea nu pot fi reținute, or, la etapa judecării recursului ordinar, instanța nu analizează conținutul mijloacelor de probă, nu dă o nouă apreciere materialului probator și nu stabilește o altă situație de fapt, decât cea constatată de instanțele de fond, aceasta fiind sarcina și competența primordială a acestor instanțe.

Din aceste considerente, Colegiul penal nu examinează criticile referitoare la presupusa greșită reținere, pe baza probelor administrate în cauză, a anumitor elemente factive, ci verifică, prin raportare la situația de fapt stabilită de instanțele de fond, corectitudinea dispunerii condamnării inculpatului conform învinuirii incriminate, astfel că reaprecierea probelor, în modul propus de către partea apărării, nu se încadrează în prevederile art.427 Cod de procedură penală, iar o altă opinie asupra probelor, care au fost puse la baza hotărârii primei instanțe, apoi verificate de instanța de apel, prin continuarea judecării cauzei în fond, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

În acest sens Colegiul penal atestă că, la soluționarea cauzei, instanța de apel a ținut cont de prevederile art.99-101, 414 Cod de procedură penală, a cercetat probele sub toate aspectele, verificându-le și apreciindu-le prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu din punct de vedere al coroborării lor, astfel întemeiat ajungând la concluzia privind menținerea sentinței primei instanțe.

Contrar argumentelor apărării prin care se invocă faptul, că instanțele de fond la adoptarea soluției au ignorat declarațiile inculpatului, dându-le prioritate probelor prezentate de partea acuzării, Colegiul penal conchide, că instanța de apel a examinat toate probele din dosar și nu a dat prioritate celor în favoarea condamnării inculpatului Cazacu Andrei, așa cum susține apărarea, însă le-a analizat în ansamblul lor prin coroborare, corect ajungând la concluzia că ele sunt suficiente pentru a fundamenta o acuzație penală în privința acestuia.

Totodată, deși recurentul consideră că, instanța de apel a adoptat o soluție insuficient motivată, Colegiul penal a ajuns la concluzia că, nu s-a stabilit existența erorii de drept invocată de către recurent, deoarece, din conținutul deciziei recurate rezultă în mod clar raționamentele care au fundamentat soluția instanței de apel prin care a fost menținută sentința primei instanțe de condamnare a inculpatului Cazacu Andrei în baza art.217 alin.(4) lit. b) Cod penal.

Subsidiar, Colegiul penal atestă că, declarațiile recurentului privind nevinovăția inculpatului Cazacu Andrei în comiterea faptei penale incriminate, se combat prin totalitatea de probe pertinente, concludente, utile și veridice cercetate în ședințele instanțelor de fond, expuse în pct. 4, 4.1. al prezentei decizii. Aceste probe coroborează între ele și demonstrează incontestabil vinovăția inculpatului Cazacu Andrei în comiterea infracțiunii incriminate.

Întru elucidarea șirului logic al celor expuse supra, Colegiul penal mai relatează că, nerecunoașterea vinei de către inculpat, o apreciază ca o metodă de apărare și un drept de a nu se auto incrimina, garantat de art.66 Cod de procedură penală și art.6 CEDO, or persoana care pe parcursul procesului penal are calitatea procesuală de inculpat nu poate fi urmărit pentru depunerea declarațiilor false sau refuzul de a face declarații și nu poate fi calificate ca circumstanță agravantă la stabilirea pedepsei penale.

La fel, Colegiul penal stabilește că, în speță, nu a fost comisă nici o eroare gravă de fapt, așa precum se susține de către recurent, or, pentru a constitui caz de casare, eroarea de fapt trebuie să fie gravă, adică, pe de o parte, să fi influențat asupra soluției cauzei, iar pe de altă parte să fie vădită, neîndoielnică. Eroarea gravă de fapt nu privește dreptul de apreciere a probelor, dar discrepanța între cele reținute de instanță și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține. În cauza deferită judecării o atare eroare nu a fost constatată de către instanța de recurs.

Cu referire la alegațiile recurentului privind prezența în speță a temeiului de casare prevăzut de art.427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, Colegiul penal notează că, potrivit art.113 alin.(1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componentei infracțiunii prevăzute de norma penală. Acest temei include cazurile când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Poziția expusă de către recurent, precum că, în speță, nu sunt întrunite elementele infracțiunii incriminate, Colegiul penal o apreciază ca fiind declarativă și neîntemeiată, ce reiese din linia de apărare a inculpatului în vederea evitării răspunderii penale, întrucât această poziție a fost susținută prin formulări de ordin general, partea apărării omițând cu desăvârșire specificarea, care anume element sau elemente lipsesc în componența de infracțiune incriminată inculpatului.

Tot aici, instanța de recurs evidențiază că pe parcursul judecării cauzei instanța de apel, în urma cercetării cumulului de probe administrate în speță, printre care și probe obiective cum sunt procesul-verbal de constatare și procesul-verbal de ridicare din data de 23.09.2020 a masei vegetale de culoare galbenă, mărunțită cu miros specific, cât și prin Raportul de constatare tehnică-științifică nr.34/12/1-R-3746 din 21.10.2020, că masa vegetală ridicată de la inculpat, constituie produs etnobotanic care conține cannabinoidul sintetic 5-fluoro ADBICA și are cantitatea de 0,667 gr, ceea ce în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr.79 din 23.01.2006, substanța 5F-PB-22 se află pe poziția nr.167, iar 5F- APINACA pe poziția 190, conform modificărilor și completărilor operate prin Hotărârea Guvernului nr. 1004 din 24.08.2016, or, această proporție depășește 0,25 g, respectiv constituie cantități deosebit mari. Natura masei vegetale, potrivit informației Agenției Medicamentului și Dispozitivelor medicale nr. Rg02-003218 din 15.08.2019 (f.d.73), substanța 5FADBICA constituie analog al substanțelor 5F-FB-22 și 5F-APINACA, care conform Hotărârii Guvernului RM nr.1088 din 05.10.2004 „Cu privire la aprobarea tabelelor și listelor substanțelor narcotice, psihotrope și precursorilor acestora, supuse controlului” reprezintă substanțe psihotrope neutilizate în scopuri medicale, astfel, s-a constatat faptul că Cazacu Andrei a păstrat ilegal substanțe stupefiante etnobotanice și analogilor acestora.

În acest sens, instanța de apel corect a evidențiat și faptul că prin păstrare, se înțelege deținerea drogurilor, în mod ascuns sau deschis - în sfera de stăpânire a făptuitorului, indiferent dacă posedarea se face pentru sine sau pentru o altă persoană, precum și indiferent dacă făptuitorul este posesor primar, ori a procurat de la altcineva substanțele specificate, astfel, instanța de apel a reconfirmat poziția instanței de fond precum că în acțiunile inculpatului se regăsesc aceste semne infracționale, or, însăși inculpatul a declarat atât în cadrul urmăririi penale cât și în instanța de apel că, a procurat substanțele narcotice de la o persoana de gen masculin, pe nume Florin.

Prin urmare, Colegiul penal stabilește netemeinicia invocării aplicabilității în speță a temeiului de casare prevăzut la art.427 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, deoarece la caz o asemenea eroare nu a fost comisă.

Astfel, Colegiul penal atestă, că instanța de apel respectând prevederile art.414 Cod de procedură penală, în mod întemeiat a ajuns la soluția descrisă în pct.4 din prezenta decizie, motivându-și temeinic soluția, motivare descrisă inclusiv la pct.4.1. al prezentei decizii, pe care instanța de recurs o însușește pe deplin, și în acest sens, Colegiul penal face trimitere la pct. 37 a hotărârii CtEDO în cauza *Albert vs. România* din 16.02.2010, în care s-a statuat că, art.6 §1 din CEDO, deși obligă instanțele să-și motiveze deciziile, nu poate fi interpretat ca impunere de a da un răspuns detaliat pentru fiecare argument (cauza *Van de Hurk vs Olanda*, 19 aprilie 1994, pct. 61), cu toate acestea noțiunea de proces echitabil necesită ca o instanță internă, fie prin însușirea motivelor furnizate de o instanță inferioară, fie printr-un alt mod, să examineze chestiunile esențiale supuse atenției sale.

Având în vedere cele relatate, Colegiul penal atestă că, la judecarea cauzei, instanța de apel nu a comis erori de drept, care ar genera casarea deciziei adoptate,

urmând a fi dispusă inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului, ca fiind vădit neîntemeiat.

8. În temeiul art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Asandei Dorin în numele inculpatului Cazacu Andrei, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 23 martie 2022, în cauza penală în privința lui *Cazacu Andrei* xxx, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la 05 octombrie 2022.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Țurcan Anatolie

Cobzac Elena